

Herinneringen uit het bestaan van de 70-jarige G.S.C.

Zo omstreeks de twintiger jaren was de GSC een sterke en oergezonde sierduivenfokkersvereniging. Zij telde tussen de 70 en 80 leden en had ook een goed bezette jeugdafdeling, die zich moest bedruipen. Dat wil zeggen de jeugdafdeling had een eigen bestuur en vergaderde afzonderlijk. Dat geschiedde op de zolderverdieping van Restaurant „Kerremans“ op de hoek van de Grote Markt en de Gelkingestraat. De heer Kerremans was Amsterdamer van geboorte, wat inhield dat hij een groot liefhebber van Oud-Hollandse Tuimelaars was en van dit ras een grote collectie aanhield. Kerremans stelde het vergaderzaaltje gratis beschikbaar en een „kogelflesje“ kon er ook nog wel af. Ironisch is het te vermelden, dat in de kelder van genoemd restaurant de legendarische duivenkoopman Bymolt gehuisvest was en daar zijn handel dreef. Als jongen heb ik toen geleerd, dat wanneer er twee ruilen er één moet huilen. Ik ben menigmaal de huilebalk geweest, maar liet dat nooit blijken. En nu besef ik dat het een goede leerschool is geweest.

De „grote“ GSC leidde een bloeiend bestaan, hetgeen wordt bewezen door het feit dat men op de jaarlijkse kersttentoonstelling, die werd gehouden door de NNB in „De Harmonie“ (he-laas afgebrand) of Fongers Rijwielschool (ja geachte lezers, het klinkt belachelijk, maar dat was een behoorlijke grote zaal, waar je kon leren fietsen) dan zo tussen de 1200 en 1500 sierduiven kon aantreffen. Natuurlijk niet alle van leden van de GSC. Uit het gehele land waren er inzendingen, wat erop wees dat de GSC ook buiten Groningen bekendheid genoot en dat de Groninger fokkers relaties onderhielden met fokkers elders in den lande. We kunnen met zekerheid stellen dat de GSC indertijd een van de grootste peilers was, waarop de NNB steunde.

In de GSC zelf was er natuurlijk een grote concentratie van Slenkenfokkers. Namen? Bloemist Siersema, (waarschijnlijk nog in leven), bakker Woldijk, stucadoor Luikinga, Döbken, Spekman en nog vele anderen, waarvan ik mij de namen niet meer herinner. Siersema, die altijd een bolhoed droeg, woonde aan het einde van de Kerklaan en keek vanachter zijn bloemisterij over de schier eindeloze weilanden in de richting Paddepoel (nu een hooggebergte van grijze flats). Het was dan ook een lust om te zien hoe zijn Slenken zich boven deze vlakke in de lucht konden uitleven. De Slenkenfokkers vormden een besloten groep,

waarin men niet gemakkelijk werd opgenomen. Op de vergaderingen, die werden gehouden in het café „De Pool“ op de Grote Markt, zaten ze altijd in gesloten gelederen bijeen en na afloop van de vergadering schaarden ze zich rond een grote tafel en dan werd er alleen over Slenken gepraat.

Ik ben de mening toegedaan, dat deze grote liefde voor het ras de oorzaak is geweest van de ondergang van dit ras. Het is in een soort „apenliefde“ vermoord, want men gunde elkaar geen veer.

Naast deze groep Slenkenfokkers was er ook een grote groep Holle Kropperfokkers. Namen? Boerema, Dijkema, Van Wieringen, sergeant-majoor Smit, postbode Blauw, mijn „duivenvader Willy Grummer en nog vele anderen. Bekend was dat Groningen het bolwerk was van de roeken, terwijl men voor de bonten in het westen moest zijn. Verder fokkers van langsnavelige tuimelaars, waarbij vooral de Duitse Roektuimelaars en de Baardtuimelaars in groten getale werden gefokt. Baardtuimelaars in alle kleuren. Van Lier, de Combinatie Kamps-Vloedman, Maarten Kuikman bonden hier de strijd aan met Hendriks, Enschede, die naar ik meen te weten nog leeft en de leeftijd der allersterkten heeft bereikt. Verder meester Bakker (niet Mr.) Bakker, die zulke prachtige Oosterse Meeuwen fokte en meester De Vries uit Nieuw Roden, die zelfs met twee zwartbonte Engelse Kroppers in 1938 in Leipzig wereldkampioen werd. v.d. Vaart domineerde jaren in de Hagenaars en werd plotseling terzijde geschoven door Voorenhout. Ik zou zo door kunnen gaan, want echt de reeksnamen kan nog uitgebreid worden. Doch laten we eerlijk zijn: sommigen zijn vergeten. Ik ben ook al niet meer zo piep.

Ik geloof wel dat U uit dit artikel zult hebben kunnen lezen, dat de GSC een grote bloeitijd heeft meegemaakt. Ik zal altijd met veel dankbaarheid en genoeg terugdenken aan de tijd, dat ik lid mocht zijn van de GSC. In het bijzonder blijf ik dankbaar mijn duivenvader Willy Grummer, die mij de eerste beginselen der sierduivenfokkerij bijbracht en wel op zodanige wijze, dat het mij tot sierduivenkeurmeester A mocht brengen.

Ik wens de GSC bijzonder veel geluk met haar 70-jarig bestaan en hoop dat dank zij de GSC stad en provincie Groningen een sterk sierduivenbolwerk mag blijven tot meerdere glorie van onze sierduivenliefhebberij.

Haarlem

S. RODE

Groots, ruim en feestelijk. Dat zijn de kenmerken van elke „Oneto“-show

21e 'Oneto' te Enschede wordt weer unieke show

Op 13, 14 en 15 december a.s. wordt Oneto '74 gehouden in de Diekmanhal te Enschede. Dit jaar in Euregio-verband, d.w.z. met inzendingen watervogels, sierduiven en konijnen uit de grenssteden van West-Duitsland. Hiervoor is bij onze Westduitse fokkers grote belangstelling. Ook ditmaal komt er weer een aparte afdeling „Jeugdshow“, welke vorig jaar zo'n succes is geweest.

Op het moment dat dit bericht verschijnt, kunnen we nog geen aantallen noemen, maar dat de Diekmanhal geheel bezet zal zijn, daarvan zijn we overtuigd. Er worden meer dan 4000 dieren verwacht. De belangstelling uit het gehele land is groot en daarbij komt dit jaar een nog groter aantal bezoekers uit West-Duitsland. Ook uit België ontvingen bij bericht, dat men „Oneto“ wil bezoeken om goede dieren aan te kopen. Een ieder weet: **Wij verwachten alleen kwaliteitsdieren en elke winnaar is een ware kampioen!**

Behalve hoenders, dwerghoenders, sier- en watervogels, sierduiven, konijnen en cavia's komen er verder postduiven, tropische vogels, kanaries enz.

De hal is geheel verwarmd en de entree zal weer worden omgetoverd in een warme lusthof, zodat „Oneto“ voor iedere bezoeker weer een leerzame en aangename ontspanning zal zijn. Het restaurant biedt alle gelegenheid om deze „Twentse gezelligheid“ nog extra impuls te geven.

De opening vindt plaats op 13 dec. om 11 uur

Record aantal sierduiven bij Friesche Sierduiven Club

Voor de Landelijke Tentoonstelling van de Friesche Sierduiven Club van 7 t/m 9 november was een record aantal van 760 sierduiven aangemeld. Nimmer werd dit aantal bereikt in

de tans 39-jarige geschiedenis van de FSC.

Enkele rassen waren bijzonder goed vertegenwoordigd, o.a. 25 Hollandse Kroppers, 35 Holle Kroppers, 59 Brünnerkroppers, 38 Mode-

na's, 60 Schoonheidspostduiven, 73 Oud-Hollandse Meeuwen, 49 Deense Tuimelaars, 59 Ned. Hoogvliegers en als grootste groep de Oosterse Rollers met 95 stuks en hiermee de grootste inzending in de geschiedenis van de Gezamenlijke Oosterse Roller-Fokkers.